

21999A1214(02)

14.12.1999

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 322/20

ZMĚNY PROTOKOLU O OCHRANĚ STŘEDOZEMNÍHO MOŘE PŘED ZNEČIŠŤOVÁNÍM Z POZEMNÍCH ZDROJŮ**A. Název**

Název protokolu se mění takto:

„PROTOKOL O OCHRANĚ STŘEDOZEMNÍHO MOŘE PŘED ZNEČIŠŤOVÁNÍM Z POZEMNÍCH ZDROJŮ A ČINNOSTÍ“

B. Odstavce preambule

První odstavec preambule protokolu se mění takto:

„Jakožto smluvní strany Úmluvy o ochraně Středozemního moře před znečišťováním přijaté v Barceloně dne 16. února 1976 a pozměněné dne 10. června 1995,“

Třetí odstavec preambule protokolu se mění takto:

„Zaznamenávajíce rostoucí tlaky na životní prostředí vyvolávané lidskou činností v oblasti Středozemního moře, zejména v oblasti industrializace a urbanizace, jakož i sezónním nárůstem počtu obyvatel na pobřeží v důsledku cestovního ruchu,“

Čtvrtý odstavec preambule protokolu se mění takto:

„Uznávajíce nebezpečí, které představuje znečišťování z pozemních zdrojů a činností pro mořské prostředí, biologické zdroje a lidské zdraví, a z toho vyplývající vážné problémy v mnohých pobřežních vodách a ústích řek Středozemního moře, především v důsledku vypouštění nečištěných, nedostatečně čištěných nebo nevhodně vypouštěných komunálních nebo průmyslových odpadních vod obsahujících látky, které jsou toxické, perzistentní a schopné bioakumulace,“

Vkládá se pátý odstavec preambule, který zní:

„Uplatňující zásadu předběžné opatrnosti a zásadu ‚znečišťovatel platí‘, provádějící posouzení vlivů na životní prostředí a používající nejlepší dostupné techniky a nejlepší environmentální praxi včetně čistých výrobních technologií, jak stanovuje článek 4 úmluvy,“

Šestý odstavec preambule protokolu se mění takto:

„Rozhodnuty přijmout v úzké spolupráci nezbytná opatření k ochraně Středozemního moře před znečišťováním z pozemních zdrojů a činností,“

Doplňuje se sedmý odstavec preambule, který zní:

„Berouce v úvahu Globální akční program ochrany mořského prostředí před znečišťováním z pozemních činností, přijatý ve Washingtonu dne 3. listopadu 1995,“

C. Článek 1

Vkládá se nadpis a znění článku se mění takto:

„Obecná ustanovení“

Smluvní strany tohoto protokolu (dále jen ‚strany‘) přijmou všechna vhodná opatření k co možná nejúplnějšmu předcházení, snižování, potírání a odstranění znečišťování oblasti Středozemního moře

způsobovaného vnosy z řek, pobřežních zařízení či výpustí nebo pocházejícího z jakýchkoli jiných pozemních zdrojů a činností na jejich území, přičemž se přednostně zaměří na postupné odstranění vnosů látek, které jsou toxické, perzistentní a schopné bioakumulace.“

D. Článek 2

Vkládá se nadpis a odst. 1 písm. a) a d) se mění takto:

„Definice

- a) ‚úmluvou‘ Úmluva o ochraně Středozemního moře před znečišťováním přijatá v Barceloně dne 16. února 1976 a pozměněná dne 10. června 1995;
- d) ‚hydrologickým povodím‘ všechna povodí na území smluvních stran odvodňovaná do oblasti Středozemního moře ve smyslu definice v článku 1 úmluvy.“

E. Článek 3

Vkládá se nadpis a nové písmeno, které zní:

„Oblast protokolu“

a bis) [označuje se jako b)]

„b) hydrologické povodí oblasti Středozemního moře;“

Dosavadní písmeno b) se označuje jako písmeno c). Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d) a mění se takto:

„d) brakické vody, pobřežní slané vody včetně močálů a pobřežních lagun a podzemní vody propojené se Středozemním mořem.“

F. Článek 4

Vkládá se nadpis a odst. 1 písm. a) a b) se mění takto:

„Uplatňování protokolu

1. Tento protokol se vztahuje na:

- a) vypouštění látek z pozemních bodových a rozptýlených zdrojů a činností na území smluvních stran, které může mít přímý nebo nepřímý vliv na oblast Středozemního moře. Patří sem zejména vypouštění látek, které dosáhnou středomořské oblasti, ve smyslu definice v čl. 3 písm. a), c) a d) tohoto protokolu, prostřednictvím vypouštění na pobřeží a z pobřežních skládek, řekami, výpustěmi, kanály či jinými vodními toky včetně podzemních vod nebo povrchovým odtokem a ukládáním pod mořské dno s přístupem ze země;
- b) vnosy znečišťujících látek z pozemních zdrojů nebo činností na území smluvních stran do oblasti Středozemního moře prostřednictvím ovzduší, a to za podmínek definovaných v příloze III tohoto protokolu.“

Doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Strany vyzvou státy, které nejsou smluvními stranami protokolu a na jejichž území leží části hydrologického povodí oblasti Středozemního moře, ke spolupráci při uplatňování protokolu.“

G. Článek 5

Vkládá se nadpis a odstavce 1, 2 a 4 se mění takto:

„Obecné povinnosti

1. Strany se zavazují, že odstraní znečišťování pocházející z pozemních zdrojů a činností, přičemž se zejména zaměří na postupné odstranění vnosu látek vyjmenovaných v příloze I, které jsou toxické, perzistentní a schopné bioakumulace.

2. Za tím účelem vypracují a provedou, jednotlivě nebo společně, národní a regionální akční plány a programy obsahující opatření a časové harmonogramy pro jejich realizaci.“

Odstavec 3 se zrušuje.

4. (označuje se jako 3)

„3. Strany přijmou priority a časové harmonogramy pro realizaci akčních plánů, programů a opatření s ohledem na aspekty uvedené v příloze I a pravidelně je přezkoumávají.“

Doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Při přijímání akčních plánů, programů a opatření strany zohlední, jednotlivě nebo společně, nejlepší dostupné techniky a nejlepší environmentální praxi, případně i čisté výrobní technologie, přičemž vezmou v úvahu kritéria uvedená v příloze IV.

5. Strany učiní preventivní opatření k maximálnímu omezení rizika znečištění v důsledku nehod.“

H. Článek 6

Vkládá se nadpis a znění článku se nahrazuje tímto:

„Povolovací nebo regulační systém

1. Vypouštění látek z bodových zdrojů do oblasti protokolu a vypouštění do vody nebo ovzduší, které dosahuje a může ovlivňovat středomořskou oblast ve smyslu definice v čl. 3 písm. a), c) a d) tohoto protokolu, přísně podléhá povolení nebo regulaci ze strany příslušných orgánů stran s náležitým zřetelem k ustanovením tohoto protokolu a přílohy II, stejně jako k relevantním rozhodnutím a doporučením zasedání smluvních stran.

2. Za tímto účelem zřídí strany systémy inspekce prováděné jejich příslušnými orgány k hodnocení plnění podmínek povolení a předpisů.

3. Stranám je na požádání k dispozici pomoc organizace při zřizování nových nebo posilování stávajících příslušných struktur pro dohled nad plněním podmínek povolení a předpisů. Taková pomoc zahrnuje zvláštní školení personálu.

4. Strany přijmou vhodný sankční systém pro případ neplnění podmínek povolení a předpisů a zajistí jeho uplatňování.“

I. Článek 7

Vkládá se nadpis. Odst. 1 písm. e) a odstavec 3 se mění takto:

„Společné obecné zásady, normy a kritéria

1. ...

e) zvláštních požadavků na vypouštění množství látek vyjmenovaných v příloze I, na jejich koncentraci v odpadních vodách a na způsoby jejich vypouštění.

3. Akční plány, programy a opatření podle článků 5 a 15 tohoto protokolu se přijímají tak, aby byly prováděny postupně, s ohledem na možnosti přizpůsobení a přeměny stávajících zařízení, na hospodářské možnosti stran a na jejich potřeby rozvoje.“

J. Článek 8

Vkládá se nadpis a znění článku se mění takto:

„Monitorování

V rámci ustanovení a monitorovacích programů podle článku 12 úmluvy a případně ve spolupráci s příslušnými mezinárodními organizacemi zahájí strany co nejdříve monitorovací činnosti a zpřístupní jejich výsledky veřejnosti s cílem:

- a) do té míry, do jaké je to možné, systematicky hodnotit úroveň znečištění podél svého pobřeží, zejména pokud jde o oblasti činnosti a kategorie látek vyjmenované v příloze I, a pravidelně poskytovat související informace;
- b) vyhodnocovat účinnost akčních plánů, programů a opatření zaváděných podle tohoto protokolu k odstranění znečišťování mořského prostředí v maximálně možném rozsahu.“

K. Článek 9

Vkládá se nadpis a znění článku se mění takto:

„Vědeckotechnická spolupráce

V souladu s článkem 13 úmluvy spolupracují strany v oblasti vědy a technologií souvisejících se znečišťováním z pozemních zdrojů a činností, a to zejména při výzkumu vnosů, cest a účinků jednotlivých znečišťujících látek a při vývoji nových metod jejich zpracování, omezování nebo odstraňování, stejně jako při vývoji čistých výrobních postupů. Za tím účelem strany usilují zejména o:“

Doplňuje se nové písmeno, které zní:

„c) podporu dostupnosti a přenosu technologií šetrných k životnímu prostředí, včetně čistých výrobních technologií.“

L. Článek 10

Vkládá se nadpis a znění článku se mění takto:

„Technická pomoc

1. Strany spolupracují přímo nebo prostřednictvím regionálních nebo jiných příslušných mezinárodních organizací, na bilaterální či multilaterální úrovni, s cílem vypracovat a natolik, nakolik je to možné, i realizovat programy pomoci rozvojovým zemím, zejména v oblasti vědy, vzdělávání a technologie, za účelem předcházení, snižování a případně postupného odstranění vnosů znečišťujících látek z pozemních zdrojů a činností a jejich škodlivých účinků na mořské prostředí.

2. Technická pomoc by měla zahrnovat zejména školení vědeckého a technického personálu a rovněž získávání, používání a vlastní výrobu vhodného vybavení a případně i čistých výrobních technologií za výhodných podmínek, na nichž se zúčastněné strany dohodnou.“

M. Článek 11

Vkládá se tento nadpis:

„Přeshraniční znečištění“

N. Článek 12

Vkládá se nadpis a odstavec 1 se mění takto:

„Řešení sporů

1. Pokud znečištění z pozemních zdrojů pocházející z území jedné strany může přímo ohrozit zájmy jedné nebo několika jiných stran, zavazují se dotčené strany s ohledem na čl. 28 odst. 1 úmluvy, že na žádost jedné nebo několika z nich zahájí konzultace s cílem nalézt uspokojivé řešení.“

O. Článek 13

Vkládá se nadpis. Odstavec 1, první věta odstavce 2 a odst. 2 písm. d) se mění takto:

„Zprávy

1. Nebylo-li na zasedání smluvních stran rozhodnuto jinak, předávají strany každé dva roky na zasedáních smluvních stran prostřednictvím organizace zprávy o přijatých opatřeních, o dosažených výsledcích a o případných potížích vzniklých při uplatňování tohoto protokolu. Postupy pro předkládání těchto zpráv se stanoví na zasedáních stran.

2. Zprávy musí mimo jiné obsahovat:

d) akční plány, programy a opatření realizované v souladu s články 5, 7 a 15 tohoto protokolu.“

P. Článek 14

Vkládá se nadpis. Odstavec 1 a odst. 2 písm. a), c) a f) se mění takto:

„Zasedání

1. Řádná zasedání stran se konají během řádných zasedání smluvních stran úmluvy pořádaných podle článku 18 úmluvy. Strany mohou rovněž pořádat mimořádná zasedání v souladu s článkem 18 úmluvy.

2. ...

- a) dohlížet na provádění tohoto protokolu a hodnotit účinnost přijatých akčních plánů, programů a opatření;
- c) vypracovávat a přijímat akční plány, programy a opatření v souladu s články 5, 7 a 15 tohoto protokolu;
- f) posuzovat zprávy předložené stranami podle článku 13 tohoto protokolu.“

Q. Článek 15

Vkládá se nadpis a odstavec 1 se mění takto:

„Přijímání akčních plánů, programů a opatření

1. Zasedání stran přijímá dvouřetinovou většinou krátkodobé a střednědobé regionální akční plány a programy obsahující opatření a časové harmonogramy jejich realizace v souladu s článkem 5 tohoto protokolu.“

Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Regionální akční plány a programy zmiňované v odstavci 1 vypracuje organizace a posoudí a schválí je příslušný technický orgán smluvních stran nejpozději do roka ode dne vstupu změn tohoto protokolu v platnost. Tyto regionální akční plány a programy budou zařazeny na pořad jednání k přijetí na nejbližším následujícím zasedání stran. Stejný postup se použije pro každý další akční plán a program.“

Doplňují se nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„3. Opatření a časové harmonogramy přijaté v souladu s odstavcem 1 tohoto článku oznámí sekretariát všem stranám. Sto osmdesátého dne od oznámení stranám se tato opatření a harmonogramy stanou závaznými pro všechny strany, které během sto sedmdesáti devíti dnů ode dne oznámení nesdělily sekretariátu své námitky.

4. Strany, které oznámily námitku v souladu s předcházejícím odstavcem, sdělí zasedání stran, jaká ustanovení hodlají přijmout, s tím, že mohou kdykoli dát svůj souhlas s těmito opatřeními a časovými harmonogramy.“

R. Článek 16

Vkládá se nadpis a odstavec 2 se mění takto:

„Závěrečná ustanovení

2. Jednací řád a finanční pravidla přijatá podle článku 24 úmluvy se vztahují i na tento protokol, nedohodnou-li se strany tohoto protokolu jinak.“

Poslední pododstavec se mění takto:

„V Aténách dne 17. května 1980, ve znění přijatém v Syrakusách dne 7. března 1996, v jediném prvopisu v anglickém, arabském francouzském a španělském jazyce, přičemž všechna čtyři znění mají stejnou platnost.“

PŘÍLOHA I

Příloha I se nahrazuje novou přílohou I, která zní:

„PŘÍLOHA I

**ASPEKTY, KTERÉ JE TŘEBA VZÍT V ÚVAHU PŘI VYPRACOVÁVÁNÍ AKČNÍCH PLÁNŮ, PROGRAMŮ
A OPATŘENÍ K ODSTRAŇOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ Z POZEMNÍCH ZDROJŮ A ČINNOSTÍ**

Tato příloha obsahuje aspekty, které je třeba vzít v úvahu při vypracovávání akčních plánů, programů a opatření k odstranění znečišťování z pozemních zdrojů a činností podle článků 5, 7 a 15 tohoto protokolu.

Tyto akční plány, programy a opatření se budou zaměřovat na obory činností uvedené v oddíle A a na skupiny látek vyjmenované v oddíle C, vybrané na základě vlastností uvedených v oddíle B této přílohy.

Strany by měly stanovit priority na základě relativního významu jejich vlivu na veřejné zdraví, životní prostředí a sociálně-ekonomické a kulturní podmínky. Tyto programy by měly zahrnout bodové zdroje, rozptýlené zdroje a atmosférickou depozici.

Při vypracovávání akčních plánů, programů a opatření upřednostní strany, v souladu s Globálním akčním programem ochrany mořského prostředí před znečišťováním z pozemních činností přijatým ve Washingtonu v roce 1995, látky, které jsou toxické, perzistentní a schopné bioakumulace, zejména perzistentní organické znečišťující látky (POP), a rovněž čištění odpadních vod a nakládání s nimi.

A. OBORY ČINNOSTÍ

Následující obory činností (neřazené podle důležitosti) se vezmou přednostně v úvahu při stanovování priorit pro vypracovávání akčních plánů, programů a opatření za účelem odstranění znečišťování z pozemních zdrojů a činností:

1. výroba energie;
2. výroba hnojiv;
3. výroba a příprava biocidů;
4. farmaceutický průmysl;
5. rafinace ropy
6. papírenský průmysl a zpracování papíroviny;
7. výroba cementu;
8. kožedělný průmysl;

9. kovoprůmysl;
10. těžební průmysl;
11. lodní stavitelství a opravárenství;
12. provoz přístavů;
13. textilní průmysl;
14. elektronický průmysl;
15. průmysl zpracování druhotných surovin;
16. ostatní obory chemického průmyslu organických látek;
17. ostatní obory chemického průmyslu anorganických látek
18. cestovní ruch;
19. zemědělství;
20. chov zvířat;
21. potravinářský průmysl;
22. akvakultura;
23. úprava a odstraňování nebezpečných odpadů;
24. úprava a odstraňování splaškových odpadních vod z domácností;
25. nakládání s tuhými komunálními odpady;
26. odstraňování splaškových kalů;
27. průmysl nakládání s odpady;
28. spalování odpadů a nakládání s nespalitelnými zbytky;
29. práce pozměňující přirozený stav pobřeží;
30. doprava.

B. VLASTNOSTI LÁTEK V ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ

Při vypracovávání akčních plánů, programů a opatření by strany měly uvážit následující vlastnosti:

1. perzistenci;
2. toxicitu nebo jiné škodlivé vlastnosti (např. karcinogenitu, mutagenitu, teratogenitu);
3. bioakumulaci;
4. radioaktivitu;
5. poměr mezi pozorovanými koncentracemi a koncentracemi bez pozorovaného účinku (NOEC);
6. riziko eutrofizace antropogenního původu;
7. zdravotní dopady a rizika;

8. význam přesahující hranice státu;
9. riziko nežádoucích změn mořského ekosystému a nevratné nebo trvalé dopady;
10. narušování udržitelného využívání biologických zdrojů nebo jiného oprávněného užívání moře;
11. účinky na chuť nebo pach mořských produktů pro lidskou spotřebu;
12. účinky na zápach, barvu, průhlednost nebo jinou vlastnost mořské vody;
13. distribuční schéma (tj. dotčená množství, způsoby užívání a pravděpodobnost dosažení mořského prostředí).

C. KATEGORIE LÁTEK

Následující kategorizace látek a zdrojů znečišťování slouží jako vodítko pro zpracování akčních plánů, programů a opatření:

1. organohalogenové sloučeniny a látky, které mohou takové sloučeniny vytvářet v mořském prostředí. Přednostně je třeba zaměřit se na aldrin, chlordan, DDT, dieldrin, dioxiny a furany, endrin, heptachlor, hexachlorbenzen, mirex, polychlorované bifenylly (PCB) a toxafen;
2. organické sloučeniny fosforu a látky, které mohou takové sloučeniny vytvářet v mořském prostředí;
3. organické sloučeniny cínu a látky, které mohou takové sloučeniny vytvářet v mořském prostředí;
4. polycyklické aromatické uhlovodíky;
5. těžké kovy a jejich sloučeniny;
6. použité mazací oleje;
7. radioaktivní látky včetně radioaktivních odpadů, pokud jejich vypouštění nesplňuje zásady ochrany před zářením vymezené příslušnými mezinárodními organizacemi, s ohledem na ochranu mořského prostředí;
8. biocidy a jejich deriváty;
9. patogenní mikroorganismy;
10. ropa a uhlovodíky ropného původu;
11. kyanidy a fluoridy;
12. biologicky nerozložitelné detergenty a jiné biologicky nerozložitelné povrchově aktivní látky;
13. sloučeniny dusíku a fosforu a jiné látky, které mohou způsobovat eutrofizaci;
14. odpady (jakýkoli vyrobený nebo zpracovaný tuhý materiál, který je perzistentní a je odhozen nebo ponechán v mořském nebo pobřežním prostředí);
15. tepelné výpusti;
16. kyselé nebo zásadité sloučeniny, které mohou zhoršit kvalitu vody;
17. netoxické látky, které mají nepříznivý vliv na obsah kyslíku v mořském prostředí;
18. netoxické látky, které mohou narušovat oprávněné využívání moře;
19. netoxické látky, které mohou mít nepříznivý vliv na fyzikální nebo chemické vlastnosti mořské vody.“

PŘÍLOHA II

Příloha II se zrušuje.

PŘÍLOHA III

Dosavadní příloha III se označuje jako příloha II. Vkládá se nadpis a úvodní odstavec se mění takto:

„PŘÍLOHA II**ASPEKTY, KTERÉ JE TŘEBA VZÍT V ÚVAHU PŘI VYDÁVÁNÍ POVOLENÍ K VYPOUŠTĚNÍ ODPADŮ**

Při vydávání povolení k vypouštění odpadů obsahujících látky podle článku 6 tohoto protokolu je třeba přihlížet zejména k těmto faktorům:“

Nadpis a odstavce 1, 2, 3, 6 a 7 oddílu A se mění takto:

„A. VLASTNOSTI A SLOŽENÍ VYPOUŠTĚNÉHO ODPADU

1. Druh a velikost bodového nebo rozptýleného zdroje (např. průmyslová metoda).
2. Druh vypouštěného odpadu (např. původ, průměrné složení).
3. Stav odpadu (např. pevný, kapalný, kašovitý).
6. Koncentrace příslušných látek uvedených v příloze I a případně jiných látek.
7. Fyzikální, chemické a biochemické vlastnosti vypouštěných odpadů.“

V oddílu B se mění nadpis a doplňuje se nový odstavec 7, který zní:

„B. VLASTNOSTI SLOŽEK VYPOUŠTĚNÉHO ODPADU VZHLEDEM K JEJICH ŠKODLIVOSTI

7. Všechny ostatní vlastnosti vyjmenované v příloze I oddílu B.“

Nadpis a odstavec 3 oddílu C se mění takto:

„C. VLASTNOSTI MÍSTA VYPOUŠTĚNÍ A RECIPIENTNÍHO PROSTŘEDÍ

3. Počáteční zředění dosažené v místě vypouštění do recipientního prostředí.“

PŘÍLOHA IV

Dosavadní příloha IV se označuje jako příloha III. Vkládá se nadpis a odstavce 1, 2, 3 a 5 se mění takto:

„PŘÍLOHA III**PODMÍNKY UPLATŇOVANÉ NA ZNEČIŠŤOVÁNÍ PŘENÁŠENÉ VZDUCHEM**

1. Tento protokol se uplatňuje na znečištění vypouštěné do ovzduší za těchto podmínek:
 - a) dojde-li nebo mohlo-li by za obvyklých povětrnostních podmínek dojít k přenosu vypouštěné látky do oblasti Středozemního moře;
 - b) je-li vnos látky do oblasti Středozemního moře nebezpečný pro životní prostředí vzhledem k množství téže látky vnášeným do oblasti jinými způsoby.

2. Tento protokol se vztahuje také na znečištění ovlivňující oblast Středozemního moře vypouštěné do ovzduší z pozemních zdrojů na území stran a z pevných umělých staveb na moři, s výhradou ustanovení čl. 4 odst. 2 tohoto protokolu.
3. V případě znečišťování oblasti Středozemního moře z pozemních zdrojů prostřednictvím ovzduší se ustanovení článků 5 a 6 tohoto protokolu postupně uplatňují na příslušné látky a zdroje vyjmenované v příloze I tohoto protokolu, v souladu s podmínkami, na nichž se strany dohodnou.
5. Ustanovení přílohy II tohoto protokolu se vztahují na znečišťování prostřednictvím ovzduší všude tam, kde je to vhodné. Při hodnocení atmosférické depozice látek a při shromažďování údajů o množstvích a mírách znečišťujících emisí vypouštěných do atmosféry z pozemních zdrojů se provádí monitorování a modelování znečištění ovzduší na základě přijatelných společných emisních faktorů a metodik.“

PŘÍLOHA IV

Doplňuje se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA IV

KRITÉRIA PRO DEFINOVÁNÍ NEJLEPŠÍCH DOSTUPNÝCH TECHNIK A NEJLEPŠÍ ENVIRONMENTÁLNÍ PRAXE

A. NEJLEPŠÍ DOSTUPNÉ TECHNIKY

1. Co se týče používání nejlepších dostupných technik, zdůrazňuje se používání bezodpadových technologií, jsou-li dostupné.
2. Výrazem ‚nejlepší dostupné techniky‘ se rozumí poslední stadium vývoje (stav poznání) procesů, zařízení nebo pracovních postupů, díky němuž lze říci, zda jsou určitá opatření na omezení vypouštění, emisí a odpadů vhodná k použití v praxi. Při stanovování toho, zda určitý soubor procesů, zařízení a pracovních postupů představuje, obecně či v určitém případě, nejlepší dostupné techniky, je třeba zvláště zvážit:
 - a) srovnatelné procesy, zařízení a pracovní postupy, které byly nedávno úspěšně vyzkoušeny;
 - b) technický pokrok a vývoj vědeckých poznatků;
 - c) ekonomickou proveditelnost takových technik;
 - d) časové lhůty pro instalaci v nových i stávajících zařízeních;
 - e) povahu a objem daných vypouštění a emisí.
3. Z toho vyplývá, že ‚nejlepší dostupné techniky‘ pro určitý proces se časem mění ve světle technického pokroku, ekonomických a sociálních faktorů a vývoje vědeckých poznatků.
4. Jestliže omezení vypouštění a emisí díky použití nejlepších dostupných technik nevede k přijatelným výsledkům z hlediska životního prostředí, musí být přijata dodatečná opatření.
5. ‚Techniky‘ zahrnují jak použité technologie, tak způsob, jakým je zařízení navrženo, zkonstruováno, udržováno, provozováno a demontováno.

B. NEJLEPŠÍ ENVIRONMENTÁLNÍ PRAXE

6. Výrazem ‚nejlepší environmentální praxe‘ se rozumí uplatnění co nejvhodnější kombinace environmentálních regulačních opatření a strategií. Při jejich výběru pro použití v jednotlivých případech musí být uvážena přinejmenším následující odstupňovaná řada opatření:

- a) informování a vzdělávání veřejnosti a uživatelů o tom, jaké dopady na životní prostředí má volba konkrétních činností a volba výrobků, jejich používání a konečná likvidace;
 - b) vytvoření a používání zásad dobré environmentální praxe, které zahrnou všechny aspekty působení výrobku po dobu jeho životnosti;
 - c) povinné označování štítky informujícími uživatele o rizicích pro životní prostředí, jež jsou spojena s výrobkem, jeho používáním a konečnou likvidací;
 - d) šetření se zdroji, zejména úspora energie;
 - e) zajištění dostupnosti sběrných a skládkových systémů pro veřejnost;
 - f) zamezení používání nebezpečných látek nebo výrobků a tvorbě nebezpečných odpadů;
 - g) recyklace, obnova a opětné použití;
 - h) uplatnění ekonomických nástrojů na činnosti, výrobky nebo skupiny výrobků;
 - i) zavedení systému povolování, který obsahuje řadu omezení nebo zákazů.
7. Při stanovování toho, jaká kombinace opatření představuje nejlepší environmentální praxi, obecně či v určitém případě, je třeba zvláště zvážit:
- a) rizika, jež výrobek, jeho výroba, používání a konečná likvidace představují pro životní prostředí;
 - b) nahrazení méně znečišťujícími činnostmi nebo látkami;
 - c) rozsah užívání;
 - d) potenciální výhody nebo nevýhody náhradních materiálů nebo činností pro životní prostředí;
 - e) pokrok a vývoj vědeckých poznatků;
 - f) časové lhůty realizace;
 - g) sociální a ekonomické dopady.
8. Z toho vyplývá, že nejlepší environmentální praxe pro určitý zdroj se časem mění ve světle technického pokroku, ekonomických a sociálních faktorů a vývoje vědeckých poznatků.
9. Jestliže omezení vnosů díky použití nejlepší environmentální praxe nevede k přijatelným výsledkům z hlediska životního prostředí, musí být přijata dodatečná opatření a nejlepší environmentální praxe musí být nově definována.“
-